

saar vil der, naar Rentefoden frigives for Ublaas, der ikke ere forbundne med Pant i faste Eiendomme, opstaae flere Misforhold, idet der upaavindelig vil indtræde Tilfælde, hvor en Laantager kunde have faaet Penge til en billigere Rente, naar han havde maattet give Panteret i en fast Eiendom, og ligeledes den Laantager, der allerede er i et Gjældsforhold, der paa lægger ham at svare en høiere Rente, kunde faae Genstand, naar han maatte benytte en fast Eiendom til at skaffe Ublaasens Sikkerhed. Imidlertid see vi os nødsagede til for Tiden at opgive Tanken om at kunne skaffe et Forslag til Rentefodens fuldstændige Frigjævelse Indgang i Lovgivningen, idet ikke blot Fleerheden i Udvalget, men med dem mange af Folkethingets Medlemmer befrygte, at Tilladelsen til at betinge høiere Rente og Laan i faste Eiendomme vil medføre Opstigelse af ublaasne Capitaler og have den almindelige Rentefod selv for dem, der kunne tilbyde god Sikkerhed, og idet Indenrigsministeren baade ved Forslagets Fremlæggelse og ved sine Udtalelser i Thinget og til Udvalget har modsat sig et saa vidt gaaende Forslag. Vi antage derhos, at Anerkjendelsen af Rentefodens Frihed for alle andre Ublaas end imod Sikkerhed i faste Eiendomme vil være en saa vigtig og velgjørende Foranstaltning, at der ved Opnaaelsen deraf allerede er sket et stort Fremskridt, og hellere end at see Forslagets Antagelse standset, ville vi bidrage Bort til, at det kommer med den Indskrænkning, som indeholder, overbeviste om, at det efterhaanden vil blive mere og mere indlysende, at ogsaa denne Indskrænkning bør hæves.

Dog troe vi at burde foreslåe Thinget at gaae ind paa Rentefodens Frigjævelse for Laan i faste Eiendomme, naar der for saadanne Laan kun stilles en mindre betryggende Sikkerhed, og navnlig en saadan Sikkerhed, at Umyndiges Midler og Creditforeningsmidler ikke vilde blive tilstaaede den, der ikke kan byde bedre Sikkerhed. Til at stille dette Forslag ere vi bleve ledede ved den Betragtning, at det i de fleste Tilfælde vil falde vanskeligt at opnaae saadanne Laan til 4 pCt., medens det dog kan være Gieren af største Vigtighed ikke at undvære saadanne Laan, og at det, ved at give

en saadan Tilladelse i Loven, bedre kan svares at affkaffe de hidtil brugelige Bevillinger til at svare høiere Rente end 4 pCt. At lade Bevillingsmyndigheden vedblive, kunne vi i en Gjenstand som den nærværende, ikke finde rigtigt, da Følgen aabenbart ligesom hidtil vil blive den, at Bevillingerne ikke kunne nægtes, eftersom Ministeriet ikke kan indlade sig paa en saa nødtvungen Undersøgelse af Omstændighederne, at det kan nægte Muligheden af, at Ansøgeren ikke kan faae Laan til billigere Rente, ligesaalidt som det selv kan give Ansøgeren Anviisning paa et saadant. Da Umyndiges Midler ikke maae ublaasne til høiere Beløb end $\frac{1}{2}$ af Pantets Vurderingssum, men sjældent ublaasne indtil denne Grænse, og da Creditforeningerne ikke maae laane udover $\frac{1}{2}$ af Vurderingssummen, antage vi, at Grænsen passende kunde sættes til $\frac{1}{3}$ af Eiendommens Værdi, udfundet ved Taxation efter Reglerne for Umyndiges Midler. Til Lettelse i Beføstningerne ved saadanne Taxationsforretninger formene vi, at allerede i samme Diemed optagne Taxationsforretninger kunne benyttes, naar de ikke ere ældre end 3 Aar, og at det, naar Taxationsforretninger optages eller benyttes alene til Hjemmel for saadanne Prioritetslaan, kunde tillades at beskrive dem paa Stempelpapir af 4de Klasse Nr. 3, der er det for Udskrifter af Retsprotocoller i Almindelighed befalede Stempelpapir, en Lettelse, der er saa meget billigere, som det stemplede Papir til Taxationsforretningers Beskrivelse ellers skal rette sig ikke efter det attraaede Laans Størrelse, men efter hele Eiendommens Taxationssum. Da Taxationsforretninger til Brug ved secundaire private Laan hidtil kun sjældent ere bleve benyttede, og derimod, hvis Forslaget antages, ville blive jævnlige benyttede, vil Statskassen vistnok ikke lide noget Tab ved vort Forslag.

Det Fornødne om dette Forslag have vi optaget i en ny Paragraph, hvori vi tillige have antydnet, hvad der vistnok heller ikke har været Lovens Henstigt, at det ikke skulde være formeen fremtidigt at give Panteret i faste Eiendomme for saadanne Forpligtelser, for hvilke det hidtil har været tilladt at give Pant i faste Eiendomme, nægtet de kunne medføre